LIETUVOS RESPUBLIKOS ŠVIETIMO IR MOKSLO MINISTRO
Į S A K Y M A S

DĖL ETNINĖS KULTŪROS PLĖTROS ŠVIETIMO ĮSTAIGOSE STRATEGIJOS PATVIRTINIMO

2009 m. lapkričio 19 d. Nr. ISAK-2365
Vilnius

Įgyvendindamas Lietuvos Respublikos Seimo 2009 m. rugsėjo 22 d. nutarimo Nr. XI-426 „Dėl Etninės kultūros globos tarybos 2008 metų veiklos ataskaitos“ (Žin., 2009, Nr. 116-4931) 2 straipsnį,

t v i r t i n u Etninės kultūros plėtros švietimo įstaigose strategiją (pridedama).

ŠVIETIMO IR MOKSLO MINISTRAS GINTARAS STEPONAVIČIUS

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo
ministro 2009 m. lapkričio 19 d.
įsakymu Nr. ISAK-2365

ETNINĖS KULTŪROS PLĖTROS ŠVIETIMO ĮSTAIGOSE STRATEGIJA

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Etninės kultūros plėtros švietimo įstaigose strategijos (toliau – Strategija) paskirtis – nustatyti etninės kultūros ugdymo plėtros tikslus, uždavinius, numatyti jos įgyvendinimo iki 2012 metų priemones ir vertinimo kriterijus.

2. Strategijoje vartojamos sąvokos atitinka Lietuvos Respublikos etninės kultūros valstybinės globos pagrindų įstatyme (Žin., 1999, Nr. 82-2414), Lietuvos Respublikos švietimo įstatyme (Žin., 1991, Nr. 23-593; 2003, Nr. 63-2853) ir kituose su etninės kultūros ugdymo reguliavimu susijusiuose teisės aktuose vartojamas sąvokas.

II. ESAMOS BŪKLĖS ANALIZĖ

3. Lietuvos Respublikos švietimo įstatyme nustatytas vienas iš švietimo tikslų įpareigoja perteikti asmeniui tautinės ir etninės kultūros pagrindus, laiduoti sąlygas asmens brandžiai tautinei savimonei formuotis, taip pat garantuoti tautos, krašto kultūros tęstinumą, jos tapatybės išsaugojimą, nuolatinį jos vertybių kūrimą. Lietuvos Respublikos švietimo įstatyme etninės kultūros pagrindų suteikimo ir tautinio sąmoningumo ugdymo uždaviniai nurodomi apibrėžiant ikimokyklinio ugdymo, pradinio ugdymo, pagrindinio ugdymo ir vidurinio ugdymo paskirtį.

4. Valstybinės švietimo strategijos 2003–2012 metų nuostatose, patvirtintose Lietuvos Respublikos Seimo 2003 m. liepos 4 d. nutarimu Nr. IX-1700 (Žin., 2003, Nr. 71-3216), pabrėžiama, kad švietimas turi padėti Lietuvos valstybei ir visuomenei pasiekti strateginį tikslą – išsaugoti tautinę tapatybę, atnaujinant švietimo turinį ypatingas dėmesys turi būti skiriamas asmens patriotizmui, jo pilietiniam, kultūriniam ir tautiniam tapatumui ugdyti.

5. Pradinio ir pagrindinio ugdymo bendrosiose programose, patvirtintose Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro 2008 m. rugpjūčio 26 d. įsakymu Nr. ISAK-2433 (Žin., 2008, Nr. 99-3848), teigiama, kad pažindamas, suprasdamas ir perimdamas lietuvių tautos istorinį bei kultūrinį palikimą, išgyvendamas tautinį tapatumą mokinys geba ugdytis tautinę, kultūrinę bei pilietinę savimonę, apmąstydamas Europos ir pasaulio kultūros tradicijas, raidos tendencijas ir šiuolaikines globalias problemas formuoja(si) būtinus brandžiai asmenybei pilietinės sąmonės bruožus.

6. Lietuvos Respublikos nacionalinio saugumo pagrindų įstatyme (Žin., 1997, Nr. 2-16) nustatyta, kad vidaus politika turi ugdyti tautinę savimonę, valstybė privalo užtikrinti lietuvių tautos etninės kultūros, kultūros savitumo ir papročių, kultūros paveldo išsaugojimą, puoselėti tradicinę šeimą. Švietimo sistema turinti ugdyti tautinį sąmoningumą, pagarbą kitoms tautoms.

7. Lietuvos Respublikos etninės kultūros valstybinės globos pagrindų įstatymo 4 straipsnyje nustatyta, kad vienas pagrindinių etninės kultūros valstybinės globos uždavinių yra „ugdyti brandžios tautinės savimonės asmenybę, integruojant etninę kultūrą į švietimo sistemą“, o 9 straipsnio 1 dalyje teigiama, kad Švietimo ir mokslo ministerija, jos valdymo sričiai priskirtos institucijos turi užtikrinti etninės kultūros perteikimą ir puoselėjimą formaliojo ir neformaliojo švietimo sistemoje.

8. Etninės kultūros plėtrai prielaidas sudaro Etninės kultūros plėtros valstybinė programa, patvirtinta Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2003 m. birželio 19 d. nutarimu Nr. 793 (Žin., 2003, Nr. 60-2725), Ilgalaikė pilietinio ir tautinio ugdymo programa, patvirtinta

Lietuvos Respublikos Seimo 2006 m. rugsėjo 19 d. nutarimu Nr. X-818 (Žin., 2006, Nr. 102-3939).

9. Lietuvos Respublikos tautinio paveldo produktų įstatymas (Žin., 2007, Nr. 77-3043) teikia galimybių išsaugoti ir skleisti sukauptą tradicinių amatų patirtį, reglamentuoja tradicinių amatų mokymą.

10. Penkioliktosios Lietuvos Respublikos Vyriausybės veiklos programoje, kuriai pritarta Lietuvos Respublikos Seimo 2008 m. gruodžio 9 d. nutarimu Nr. XI-52 (Žin., 2008 Nr. 146-5870), vienas iš švietimo sistemos tikslų yra užtikrinti lietuvių tautos kultūros ir tapatybės tęstinumą ir jos raidą. Ugdymo procese numatoma remti tokią vertybių sistemą, kuri palanki tautos ir valstybės išlikimui ir klestėjimui. Bendradarbiaujant Kultūros ministerijai su Švietimo ir mokslo ministerija numatoma kultūrinį ir meninį ugdymą įtraukti į bendrąsias ugdymo programas.

11. Strategijos sąsajos su tarptautiniu dokumentu – Nematerialaus kultūros paveldo apsaugos konvencija (Žin., 2004, Nr. 188-7006) – nurodo pagrindinį konvencijos tikslą – užtikrinti etninės kultūros vertybių kaupimą, apsaugą, populiarinimą nacionaliniu, dvišaliu, regioniniu ir tarptautiniu lygmeniu.

12. Puoselėjant lietuvių tautinį savitumą, etnines kultūros vertybes, aiškinant kultūros paveldo reikšmę ir ugdant pilietinę visuomenę savo vaidmenį menkai atlieka žiniasklaida.

13. Etninė kultūra yra tautos būties, išlikimo ir tvirtumo esmė, nacionalinės kultūros pagrindas, padedantis palaikyti savo visuomenės narių pilietinę brandą, išlaikyti tarptautiniam bendradarbiavimui būtiną orumą, savarankiškumą ir savitumą, per etninę kultūrą tiesiamas kelias į pilietinę visuomenę – ugdoma tolerancija kitoms tautoms.

14. Etninės kultūros ugdymas skatina ugdytinių istorinę kultūrinę atmintį, moko asmenį suvokti save kaip konkrečios tautos (šeimos, giminės), etnografinės srities atstovą ir grąžina į švietimo įstaigas tautines tradicijas.

15. Sociologinių tyrimų rezultatai rodo, kad švietimo įstaigose, puoselėjančiose etnokultūrinį ugdymą, atsiranda didesnis poreikis pažinti tradicinę kultūrą, mokiniai yra didesni Lietuvos patriotai ir mažiau linkę emigruoti.

16. Etninė kultūra puoselėja darnaus bendruomenės gyvenimo (bendravimo) tradicijas, ugdo optimistinę asmens būties pasaulėjautą, žmogaus ir gamtos darną, skatina rūpintis sveikata, ją tausoti.

17. Sėkmingai etninės kultūros srityje dirbančių mokyklų patirtis rodo, kad neformaliojo švietimo metodais perteikiama etnokultūra jaunimui yra patraukli, buria mokyklos bendruomenę ir stiprina jos ryšius su vietos bendruomene.

18. Pagrindinės etninės kultūros ugdymo stiprybės.

18.1. Etninė kultūra integruojama į ikimokyklinį, priešmokyklinį ir pradinį ugdymą.

18.2. Ekspertų komisijų aprobuotose ir išleistose 4 mokomosiose kompiuterinėse priemonėse, skirtose mokykloms, išanalizuota baltų pasaulėžiūra, tautosaka ir mitologija, kalendoriniai papročiai ir muzikinis folkloras, liaudies medicina, tradicinis menas ir asmens refleksija profesionaliajame mene.

18.3. Neformaliojo vaikų švietimo mokyklose vykdomos etnomuzikos krypties programos.

18.4. Etninės kultūros mokytojams išleistame leidinyje „Mokytojų lietuvių etninės kultūros kompetencijų tobulinimas“ pateiktos etninės kultūros gebėjimų plėtotės kryptys, kvalifikacijos tobulinimo programos.

18.5. Įgyvendinamas tęstinis (2006–2009 m.) švietimo konsultantų etninės kultūros kompetencijų tobulinimo projektas „Lietuvių etninės kultūros vertybės“. Parengti švietimo konsultantai kartu su mokslininkais kuria mokomąsias priemones mokyklai ir, sutelkę savo ir kitų mokyklų bendruomenes, kartu puoselėja etninės kultūros vertybes.

18.6. Atestuoti 26 etninės kultūros mokytojai: mokytojo kategorijai – 3, vyresniojo mokytojo – 7, mokytojo metodininko – 12, mokytojo eksperto – 4.

18.7. Parengti 55 etninės kultūros švietimo konsultantai, iš jų sudarytos konsultantų

komandos: 8 – pradinėms mokykloms, 6 – pagrindinėms ir vidurinėms mokykloms.

18.8. Profesiniame mokyme etninė kultūra integruojama į dailiųjų amatų, kalvystės, maisto gamybos, žirgininkystės, žemdirbystės, siuvimo, mezgimo, kaimo turizmo technologijų specialistų rengimo formaliojo profesinio mokymo programas. Mokiniams sudaroma galimybė mokytis senųjų liaudies tradicinių amatų ir tapti profesionaliu tautinio paveldo produktų gamintoju ir gamybos propaguotoju.

18.9. Profesinio mokymo įstaigos organizuoja mokinių meistriškumo tobulinimo renginius, konkursus, skatinančius išlaikyti tautos kultūrinį paveldą.

18.10. Aukštosios mokyklos rengia etnokultūros specialistus: etnologijos studijos yra Vytauto Didžiojo universitete, etnomuzikologijos – Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje, Lietuvių kalbos ir etnologijos – Klaipėdos universitete.

19. Pagrindinės etninės kultūros ugdymo silpnybės.

19.1. Iki šiol nėra įgyvendinti Lietuvos Respublikos teisės aktuose įteisinti tikslai ir uždaviniai švietimo įstaigose ugdyti etninę kultūrą – bendruosiuose ugdymo planuose nėra nei privalomojo, nei pasirenkamojo etninės kultūros dalyko.

19.2. Etninės kultūros dalyko mokymas, kaip rodo tyrimų rezultatai, ženkliai mažėja: 2002 m. Etninės kultūros globos tarybos atliktos apklausos duomenimis, šio dalyko buvo mokoma 56-iose mokyklose (44 – Aukštaitijos, 4 – Dzūkijos regionuose, 8 – Kauno mieste), o 2006 m. Pedagogų profesinės raidos centro atliktos apklausos duomenimis – tik 18 mokyklų.

19.3. Etninės kultūros integracija į ugdymo turinį yra paviršutinė ir neduoda siektinų rezultatų. Todėl daugumai mokinių trūksta esminių žinių apie savo krašto tradicijas, jiems sunku suvokti savo tautos istorijos ir kultūros savitumą. Integracija yra nepakankama dėl keleto priežasčių:

19.3.1. bendrosiose programose nepakankamai integruota etninė kultūra;

19.3.2. ikimokykliniame ir priešmokykliniame ugdyme etninės kultūros ugdymo integracija yra epizodinė, trūksta ugdymo vientisumo ir tęstinumo;

19.3.3. įgyvendinant formaliojo ugdymo programas, etnokultūra integruojama tik į pavienius dalykus (pvz., lietuvių kalbą, pasaulio pažinimą, dailę, istoriją, technologijas, muziką, choreografiją, dorinį ugdymą ir kitus), pamokose neskiriama reikiamo dėmesio ir laiko;

19.3.4. ikimokyklinio, priešmokyklinio ugdymo pedagogams, mokytojams trūksta etninės kultūros ugdymo gebėjimų;

19.3.5. metodinė pagalba mokytojams ir pedagogams yra nepakankama ir epizodinė: nėra arba nepakanka mokymo priemonių, metodinės literatūros, kvalifikacijos kėlimo renginių.

19.4. Mokykloje, kaip ir visuomenėje, vyrauja sceninė kultūra, o gyvajai kultūrai beveik neskiriama dėmesio.

19.5. Daugelyje bendrojo lavinimo mokyklų etnokultūriniam ugdymui tenka per mažai neformaliajam švietimui skirtų valandų (2002 m. duomenimis, 55% apklaustų mokyklų iš viso neskyrė valandų etnokultūriniam ugdymui) ir ryškėja tendencija jas mažinti.

19.6. Daug mokytojų už organizuojamą etnokultūrinę veiklą negauna jokio atlygio.

19.7. Neformaliojo vaikų švietimo programas vykdančiose meno (muzikos, choreografijos, dailės) mokyklose beveik nediegiamos autentiškos etninės kultūros vertybės.

19.8. Švietimo įstaigose nėra etninės kultūros mokytojų poreikio (nes bendrosiose programose nėra etninės kultūros dalyko), dėl to mažėja poreikis kelti kvalifikaciją etninės kultūros srityje, o aukštosioms mokykloms – rengti šio dalyko pedagogus.

19.9. Tik 1,4% valstybinių ir savivaldybių švietimo įstaigų turi etninės kultūros švietimo konsultantus.

19.10. Trūksta etninei kultūrai ugdyti reikalingų metodinių ir kitų priemonių, o parengtų programų ir kitų metodinių priemonių sklaida nepakankama.

19.11. Profesinio mokymo įstaigose suteikiama per mažai žinių apie tradicinius amatus

ir verslus, trūksta tinkamai parengtų mokytojų-meistrų, pasigendama tradicinio amato perteikimo metodikos, tinkamai įrengtų mokymo bazių.

20. Pagrindinės etninės kultūros ugdymo galimybės.

20.1. Padidinti švietimo įstaigų etninės kultūros programų pasiūlą, kuri dabar neatliepia poreikio. Atliekant sociologinius abiturientų (2002 m.) ir kitų Lietuvos gyventojų (2004 m.) tyrimus, išryškėjo palyginti didelis etninės kultūros ugdymo poreikis: dauguma apklaustųjų (tarp jų ir tautinių mažumų atstovai) pareiškė pageidavimą, kad mokyklose daugiau būtų mokoma lietuvių etninės kultūros dalykų – mitologijos ir simbolikos (nurodė 65% abiturientų ir 88,5% kitų Lietuvos gyventojų), papročių ir apeigų (52% abiturientų, 90,5% – kitų), tradicinių amatų (40% abiturientų, 90,5% – kitų), liaudies šokių (39% abiturientų, 90,0% – kitų), liaudies dainų (30% abiturientų, 89,7% – kitų).

20.2. Išnaudoti gerąją patirtį, kurią sukaupė etninės kultūros srityje dirbančios mokyklos ir mokytojai. Ja reikėtų pasinaudoti kuriant naujas etninės kultūros ugdymo programas, teikiant konsultacijas kitoms švietimo įstaigoms.

20.3. Bendradarbiauti su muziejais, bibliotekomis ir kitomis įstaigomis. Muziejai kasmet parengia vis daugiau edukacinių programų etninės kultūros tematika.

20.4. Išnaudoti Ilgalaikės pilietinio ir tautinio ugdymo programos projektų teikiamas galimybes etninei kultūrai ugdyti.

20.5. Bendradarbiauti su etninės kultūros srities mokslininkais tobulinant mokytojų, etninės kultūros profesionalų žinias naudotis mokslinių tyrimų įstaigose atliekamais etninės kultūros tyrimais.

20.6. Skatinti etninės kultūros mokytojų rengimą ir tobulinti jų kvalifikaciją.

20.7. Ugdyti etninės kultūros ir bendrakultūrinę kompetencijas, suteikti visuomenei etninės kultūros pagrindų.

21. Strategijai įgyvendinti iškylančios grėsmės.

21.1. Plačiai paplitusi vartotojiška kultūra naikina žmogaus kultūrinį pagrindą – etninę kultūrą.

21.2. Nacionaliniu lygiu neišspręstas kokybiško etninės kultūros ugdymo prieinamumas visiems mokiniams gali neužtikrinti tautinio tapatumo išsaugojimo.

21.3. Nacionaliniu lygiu nesuformuotas etninės kultūros ugdymo turinys, mokinių mokymosi ir pasiekimų vertinimo kriterijai. Nesudaryta palanki mokymosi aplinka ir kitos reikiamos sąlygos asmeniui įgyti etninės kultūros gebėjimų, formuotis vertybes ir nuostatas, įsitraukti į kultūrinį bendruomenės gyvenimą.

21.4. Etninės kultūros ugdymo tikslai nebus pasiekti nesutvarkius kvalifikacijos tobulinimo šioje srityje sistemos.

21.5. Aukštosios mokyklos, savarankiškai priimdamos sprendimus, gali atsisakyti rengti etninės kultūros mokytojus.

III. STRATEGIJOS VIZIJA, TIKSLAS, UŽDAVINIAI

22. Strategijos vizija – laiduojamas tautos kultūros tęstinumas, kuriamos ir saugomos jos vertybės, skatinama ugdyti mokinių tautinę savimonę.

23. Strategijos tikslas – visais švietimo lygiais sukurti etninės kultūros ugdymo sistemą ir sudaryti palankias sąlygas etninės kultūros plėtrai švietimo įstaigose.

24. Strategijos uždaviniai:

24.1. Pakoreguoti neformaliojo ir formaliojo švietimo turinį, jo realizavimą reglamentuojančią teisinę bazę, įtvirtinant etnokultūros ugdymo nuostatas ir realizavimo galimybes.

24.2. Sukurti švietimo pagalbos sistemą mokytojams, įgyvendinantiems etninės kultūros ugdymą.

24.3. Sudaryti vaikams prielaidas pasirinkti etnokultūrą kaip vieną iš neformaliojo švietimo veiklos krypčių.

24.4. Skatinti profesinėse mokymo įstaigose senųjų liaudies tradicinių amatų mokymą.

IV. STRATEGIJOS SIEKIAMI REZULTATAI (VERTINIMO KRITERIJAI)

25. Pakoreguota pradinio ugdymo bendroji programa, integruojant etninės kultūros sritis (tautos būdas, žodinis paveldas, kalendorinės šventės, maistas, liaudies medicina, dailė, kraštotyra, architektūra,) į ugdymo turinį.

26. Parengta ir patvirtinta pasirenkamojo etninės kultūros dalyko programa 5–12 klasėse.

27. Bendruosiuose ugdymo planuose numatyta galimybė 5–12 klasėse dėstyti pasirenkamąjį etninės kultūros programos modulį (ne mažiau kaip 17 val.).

28. Parengta ir patvirtinta pasirenkamojo etninės kultūros dalyko programa 11–12 klasėse.

29. Bendruosiuose ugdymo planuose į pasirenkamąjį mokomąjį etninės kultūros dalyką įtrauktas ne mažiau kaip 34 val. etninės kultūros programos modulis 11–12 klasėse.

30. Sudarytos etninės kultūros ugdymo(si) prieinamumo mokiniui sąlygos visose mokyklose 2012 metais.

31. Parengtos/atnaujintos etninės kultūros ugdymo priemonės formaliajam ir neformaliajam švietimui (vadovėliai, mokomoji medžiaga mokytojams, kt.).

32. Parengtos mokytojų kvalifikacijos tobulinimo programos, skirtos etninės kultūros ugdymo kompetencijoms tobulinti.

33. Parengtos Etninės kultūros ugdymo metodinės rekomendacijos ikimokyklinio, priešmokyklinio ir pradinio ugdymo pedagogams.

34. Finansuotų gyvosios tradicijos renginių ir etninės kultūros kolektyvų skaičius.

35. Parengtas interaktyvių etninės kultūros krypties muziejų edukacinių programų žemėlapis.

36. Etninės kultūros krypties muziejuose edukacinių programų, skirtų mokiniams ir studentams, skaičius.

37. Parengtų informacijų apie senuosius liaudies tradicinius amatus ir galimybes mokytis jų profesinėse mokyklose skaičius.

V. STRATEGIJOS ĮGYVENDINIMAS, FINANSAVIMAS IR ATSISKAITOMYBĖ

38. Šios strategijos nuostatos įgyvendinamos vykdant Strategijos įgyvendinimo priemonių planą, pateikiamą priede.

39. Strategijos įgyvendinimo priemonės finansuojamos iš atitinkamų metų Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto ir savivaldybių biudžetų finansinių rodiklių patvirtinimo įstatyme atsakingiems vykdytojams patvirtintų bendrųjų asignavimų ir kitų Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka gautų lėšų.

40. Švietimo ir mokslo ministerija koordinuoja Strategijos įgyvendinimą, kasmet iki kovo 1 d. parengia įgyvendinimo ataskaitą.

41. Institucijos, atsakingos už Strategijos įgyvendinimo priemonių plano vykdymą, kasmet iki sausio 30 d. teikia Švietimo ir mokslo ministerijai informaciją apie Strategijos įgyvendinimo priemonių plano vykdymą.

_____

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro
2009 m. lapkričio 19 d. įsakymu Nr. ISAK-2365

ETNINĖS KULTŪROS PLĖTROS ŠVIETIMO ĮSTAIGOSE STRATEGIJOS ĮGYVENDINIMO PRIEMONIŲ PLANAS

Nr.	Uždaviniai	Priemonės	Atsakingi vykdytojai	Vykdymo terminas	Preliminarus lėšų poreikis, tūkst. Lt					Lėšų šaltinis
					iš viso	2009 metais	2010* metais	2011 metais	2012 metais	
1. Tikslas – visais švietimo lygiais sukurti etninės kultūros ugdymo sistemą ir sudaryti palankias sąlygas etninės kultūros plėtrai švietimo įstaigose										
1.1	Pakoreguoti neformaliojo ir formaliojo švietimo turinį, jo realizavimą reglamentuojančią teisinę bazę, įtvirtinant etnokultūros ugdymo nuostatas ir realizavimo galimybes.	1.1.1. Pakoreguoti pradinio ugdymo bendrąją programą, papildant ją etninės kultūros turiniu	Švietimo ir mokslo ministerija	2010 m. I ketv.	15	0	15	0	0	Švietimo ir mokslo ministerijos asignavimai
		1.1.2. Parengti teisės aktus numatant 5–12 klasėse etninę kultūrą kaip pasirenkamąjį dalyką kiekvienoje klasėje pagal 17 val. etninės kultūros programą	Švietimo ir mokslo ministerija	2010 m. I ketv.	10	0	10	0	0	Švietimo ir mokslo ministerijos asignavimai
		1.1.3. Parengti teisės aktus, sudarančius mokiniams galimybes 11–12 klasėse bendrojo lavinimo mokyklose ir profesinio mokymo įstaigose	Švietimo ir mokslo ministerija	2010 m. I ketv.	10	0	10	0	0	Švietimo ir mokslo ministerijos asignavimai

Nr.	Uždaviniai	Priemonės	Atsakingi vykdytojai	Vykdymo terminas	Preliminarus lėšų poreikis, tūkst. Lt					Lėšų šaltinis
					iš viso	2009 metais	2010* metais	2011 metais	2012 metais	
		rinktis etninės kultūros dalyką								
1.2	Sukurti švietimo pagalbos sistemą mokytojams, įgyvendinantiems etninės kultūros ugdymą.	1.2.1. Parengti/-atnaujinti etninės kultūros mokymo priemones formaliajam ir neformaliajam švietimui (vadovėliai, mokomoji medžiaga mokytojams, kitos mokymo priemonės)	Švietimo ir mokslo ministerija Ugdymo plėtotės centras	2010 m. II ketv.	150	0	50	50	50	Švietimo ir mokslo ministerijos asignavimai
		1.2.2. Teikti mokytojui ir mokyklai įvairialypę pagalbą (informacinę, konsultacinę, kvalifikacijos tobulinimo), padedančią įgyvendinti etninės kultūros ugdymo plėtros uždavinius	Švietimo ir mokslo ministerija	2010 m. I ketv.	190	0	70	60	60	Švietimo ir mokslo ministerijos asignavimai

Nr.	Uždaviniai	Priemonės	Atsakingi vykdytojai	Vykdymo terminas	Preliminarus lėšų poreikis, tūkst. Lt					Lėšų šaltinis
					iš viso	2009 metais	2010* metais	2011 metais	2012 metais	
		1.2.3. Parengti Etninės kultūros ugdymo metodines rekomendacijas ikimokyklinio, priešmokyklinio ir pradinio ugdymo pedagogams	Švietimo ir mokslo ministerija	2010 m. I ketv.	20	0	10	10	0	Švietimo ir mokslo ministerijos asignavimai
1.3.	Sudaryti vaikams prielaidas pasirinkti etnokultūrą kaip vieną iš neformaliojo švietimo veiklos krypčių.	1.3.1. Teisės aktų nustatyta tvarka finansuoti etninės kultūros ugdymo krypties neformaliojo švietimo projektus	Švietimo ir mokslo ministerija	2009–2012 m.	420	0	120	180	120	Švietimo ir mokslo ministerijos asignavimai
		1.3.2. Skatinti švietimo įstaigas aktyviai dalyvauti ugdant mokinių etninę kultūrą	Lietuvos jaunimo turizmo centras Švietimo ir mokslo ministerija	2009–2012 m.	210	0	60	90	60	Švietimo ir mokslo ministerijos asignavimai
1.4.	Skatinti profesinio mokymo įstaigose senųjų liaudies tradicinių amatų mokymą.	1.4.1. Parengti informaciją apie galimybes mokytis senųjų liaudies tradicinių amatų	Švietimo ir mokslo ministerija	2010–2012 m.	90	0	30	30	30	Švietimo ir mokslo ministerijos asignavimai
	IŠ VISO				1115	0	375	420	320	

Paaiškinimas:* nurodytos lėšos gali būti mažinamos, jeigu programai finansavimas būtų nepakankamas.

_____